

Föreskrifter om ändring i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar;

beslutade den 13 juni 2011.

Finansinspektionen föreskriver¹ med stöd av 32 § 6, 8, 10, 11, 28–38, 46, 49 och 50 samt 34 § förordningen (2006:1533) om kapitaltäckning och stora exponeringar i fråga om Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:1) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

dels att 19 kap. 5 §, 22 kap. 3 §, 47 kap. 6 § och 50 kap. 3 § ska upphöra att gälla,
dels att nuvarande 35 kap. 11 § ska betecknas 34 kap. 4 § med följande lydelse,
dels att rubrikerna närmast före 35 kap. 7 och 8 §§ ska upphöra att gälla,
dels att 2 kap. 1 §, 4 kap. 1 §, 7 kap. 27 §, 19 kap. 1–3 §§, 20 kap. 1 §, 22 kap. 2 §,
34 kap. 1 och 3 §§, 35 kap. 1, 2, 5, 6 och 14–16 §§, 47 kap. 1–3 och 5 §§ samt 48
kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att det i föreskrifterna ska införas 26 nya paragrafer, 4 kap. 1 a §, 13 kap. 8 a §,
19 kap. 3 a, 4 a och 4 b §§, 20 kap. 1 a–1 g §§, 34 kap. 5 §, 35 kap. 4 a–4 c och 5 a
§§, 47 kap. 4 a och 4 b §§ samt 48 kap. 1 a–1 g §§, av följande lydelse,
dels att det ska införas nya rubriker närmast före 13 kap. 8 a §, 19 kap. 1, 3 och 4
a §§, 35 kap. 4 a och 5 a §§ samt 47 kap. 1, 3 och 4 a §§.

2 kap.

1 § Termer och beteckningar som används i dessa föreskrifter och allmänna råd har samma betydelse som i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar och i förordningen (2006:1533) om kapitaltäckning och stora exponeringar, om inte något annat anges. Därutöver ska termer och beteckningar ha följande betydelse:

Betalningsben: betalningsdelen i en transaktion med derivatkontrakt som innebär ett utbyte av ett finansiellt instrument mot betalning, med undantag för optioner eller andra liknande instrument. Transaktioner där utbytet består av betalning mot betalning ska anses ha två betalningsben. Ett betalningsben består av de avtalade bruttobetalningarna, inklusive transaktionens nominella belopp.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering (EUT L 302, 17.11.2009 s. 97–119, Celex 32009L0111) och kommissionens direktiv 2009/83/EG av den 27 juli 2009 om ändring av vissa bilagor till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG med avseende på tekniska bestämmelser om riskhantering (EUT L 196, 28.07.2009 s. 14–21, Celex 32009L0083).

Clearingorganisation: ett företag som har tillstånd att driva clearingverksamhet enligt 8 kap. lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet och en utländsk clearingorganisation som har tillstånd att driva motsvarande verksamhet.

Ensidig kreditvärdighetsjustering: en kreditvärdighetsjustering som endast tar hänsyn till marknadsvärdet av motpartens kreditrisk för institutet.

Exponeringsbelopp: det värde som en exponering ska ha enligt antingen 15 kap. eller 40 kap. beroende på om schablonmetoden eller IRK-metoden används. Exponeringsbeloppet för stora exponeringar bestäms enligt 34–35 kap.

Exponeringsfördelning: den prognostiserade sannolikhetsfördelningen av netto-marknadsvärdena som uppkommer om de prognostiserade negativa nettomarknadsvärdena sätts till noll i marknadsvärdesfördelningen.

Finansiell företagsgrupp: utöver vad som anges i 9 kap. 1 § kapitaltäckningslagen avses även vad som anges i 9 kap. 2 § första stycket 1–2 a samma lag.

Fond: en investeringsfond enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder, eller utländsk motsvarighet.

Förlust givet fallissemang (loss given default, LGD): den andel av exponeringsbeloppet som institutet förlorar vid händelse av fallissemang. LGD uttrycks i procent.

Grupp av kunder med inbördes anknytning: det begrepp som anges i 7 kap. 4 § kapitaltäckningslagen.

Kapitaltäckningsförrordningen: förrordningen (2006:1533) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Kapitaltäckningslagen: lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Kapitalmarknadsrelaterad transaktion: ett kontrakt som ger institutet rätt att regelbundet få marginalsäkerhet för en eventuell nettofordran.

K_{irk} : 8 procent av de riskvägda exponeringsbeloppen som skulle ha beräknats för de värdepapperiserade exponeringarna enligt underavsnitt L1 om de inte hade värdepapperiserats plus de förväntade förluster som hänger samman med dessa exponeringar.

K_{irk} : kvoten mellan K_{irk} och summan av exponeringsbeloppen av de exponeringar som har värdepapperiserats. K_{irk} uttrycks i decimalform.

Konverteringsfaktor: den andel av ett åtagande utanför balansräkningen, som är utnyttjad vid tidpunkten för ett eventuellt framtida fallissemang. Konverteringsfaktorn uttrycks i procent.

Kontantliknande instrument: av institutet emitterat löpande innehavarskuldebrev med en ursprunglig löptid på högst ett år.

Kort position: en position vars värde minskar när instrumentets eller den underliggande tillgångens värde ökar. Med kort position avses även en position som ger eller kan ge ett institut en rätt eller en skyldighet att leverera en tillgång.

Förvärvade säljoptioner och utställda köpoptioner betraktas som en kort position.

Kreditförstärkning: en avtalsmässig överenskommelse vars syfte är att förbättra kreditkvaliteten hos en position i en värdepapperisering i förhållande till om ingen förstärkning hade tillhandahållits. Detta inkluderar den förstärkning som ges genom lägre prioriterade trancher i värdepapperiseringen och andra former av kreditriskskydd.

Kreditkvalitetssteg: stegen i de skalor Finansinspektionen använder för att enligt 4 kap. 13 § kapitaltäckningslagen dela in de kreditvärderingar som ges av godkända kreditvärderingsföretag i klasser som motsvarar olika kreditkvalitet. Det finns olika sådana skalor, beroende på användningsområdet för kreditvärderingarna.

Kreditvärdighetsjustering: en justering från marknadens mittpris på en portfölj med transaktioner med en motpart. Justeringen ger uttryck för marknadsvärdet för den aktuella kreditrisken, och den kan avse marknadsvärdet för motpartens kreditrisk eller marknadsvärdet för kreditrisken för både institutet och motparten.

Likviditetsfacilitet: en position i en värdepapperisering till följd av ett avtal om att tillhandahålla finansiering för att säkerställa att betalningsströmmarna når investerarna i rätt tid.

Lång position: en position vars värde ökar när instrumentets eller den underliggande tillgångens värde ökar. Med lång position avses även en position som ger eller kan ge ett institut en rätt eller skyldighet att förvärva en tillgång. Förvärvade köpoptioner och utställda säljoptioner betraktas som en lång position.

Marginalavtal: ett avtal mellan två parter som innebär att den ena parten ska ställa säkerhet till den andra parten när den sistnämndes exponering gentemot den första parten överstiger en viss i avtalet angiven nivå, och vice versa.

Marginalavtalets tröskelvärde: det högsta värde som exponeringen får uppgå till innan en part enligt marginalavtalet har rätt att begära att den andra parten ställer säkerheter.

Marginallån: en transaktion på kapitalmarknaden som innebär att ett institut beviljar kredit i samband med köp eller försäljning av värdepapper och där motparten ställer säkerhet för krediten.

Marginalriskperiod: perioden från den senaste utväxlingen av säkerheter för en nettningsmängd av transaktioner med en fallerad motpart fram till dess att denna motpart har slutavräknats och den marknadsrisk som uppstått har säkrats på nytt.

Marknadsrisk: ränte-, aktiekurs-, råvarupris- och valutakursrisker.

Marknadsvärdesfördelning: den prognostiserade sannolikhetsfördelningen av nettomarknadsvärdena för transaktioner inom en nettningsmängd vid en framtida tidpunkt (prognoshorisonten).

Maximal exponering: en hög percentil av exponeringsfördelningen vid en tidpunkt innan löptiden gått ut för den transaktion inom en nettningsmängd som har den längsta löptiden.

Mellanliggande värdepapperiseringsposition (mezzanine-tranch):

en position i en värdepapperisering som ges lägre riskvikt än 1 250 procent och som samtidigt är lägre prioriterad än den högst prioriterade positionen i värdepapperiseringen och även lägre prioriterad än varje position i värdepapperiseringen som uppfyller kraven för

1. kreditkvalitetssteg 1 när schablonmetoden tillämpas enligt underavsnitt G2, eller
2. kreditkvalitetssteg 1 eller 2 när IRK-metoden tillämpas enligt underavsnitt L2.

Motpartsrisk: risken för att motparten i en transaktion fallerar före slutavvecklingen av kassaflödena i transaktionen.

Nettningsmängd: en grupp transaktioner med en motpart som omfattas av ett bilateralt avtal om nettoberäkning som uppfyller kraven i 26 kap. eller 56 kap. För alla andra transaktioner ska varje transaktion individuellt utgöra en nettningsmängd.

Position i en värdepapperisering: en exponering mot en värdepapperisering.

Program för utgivning av tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program): ett värdepapperiseringsprogram där de emitterade värdepapperen främst består av certifikat med en ursprunglig löptid på ett år eller mindre.

Reglerad marknad:

1. i Sverige; en börs eller en auktoriserad marknadsplats enligt lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, eller
2. i ett annat land; en börs eller en annan liknande marknadsplats som dels en myndighet eller ett annat behörigt organ har tillsyn över, dels även när det gäller reglering och funktion väsentligen motsvarar vad som gäller för ett företag som anges under 1.

Sannolikhet för fallissemang (probability of default, PD): sannolikheten för att en motpart eller exponering ska falla inom ett år. PD uttrycks i procent.

Serviceföretag: ett företag, annat än institutet, som ansvarar för att för någon annans räkning löpande förvalta en grupp av förvärvade fordringar.

Specialföretag för värdepapperisering: ett aktiebolag eller en annan juridisk person som skapats för att genomföra en eller flera värdepapperiseringar. Specialföretaget får inte vara ett institut och dess verksamhet får inte gå utöver vad som krävs för att genomföra den speciella uppgiften. Dess struktur ska vara utformad för att isolera dess förpliktelser från förpliktelser hos det institut som är originator. De personer som har vinstintressen i specialföretaget ska ha obegränsad rätt att pantsätta eller omsätta dessa.

Specifik korrelationsrisk: risken som uppstår när det finns en positiv korrelation mellan exponeringens storlek mot en viss motpart och sannolikheten att denna motpart fallerar. Ett institut är exponerat för specifik korrelationsrisk om den framtida exponeringen mot en viss motpart förväntas vara stor i sådana perioder där sannolikheten för att motparten fallerar också är hög.

Städooption: en av originatorn innehavd köpoption som ger rätt att återköpa eller upphäva kvarstående positioner i en värdepapperisering innan alla underliggande exponeringar har återbetalats om de utestående exponeringarnas eller de kvarstående positionernas belopp sjunker under en fastställd nivå.

Syntetisk värdepapperisering: en värdepapperisering som innebär att uppdelningen på trancher sker genom kreditderivat eller garantier samtidigt som de underliggande exponeringarna kvarstår i originatorns balansräkning.

Traditionell värdepapperisering: en värdepapperisering som innebär att de exponeringar som värdepapperiseras överförs ekonomiskt till ett specialföretag för värdepapperisering som utfärdar värdepapper. Det ska ske genom att ägandet av de värdepapperiserade tillgångarna överförs från originatorn eller genom sekundärt deltagande (sub-participation). De utfärdade värdepapperen ska inte medföra några betalningsförpliktelser för originatorn.

Tranch: ett genom avtal bestämt segment av den kreditrisk som är förenad med en exponering, eller en grupp av exponeringar, och där en position i segmentet medför större eller mindre risk för kreditförlust än en position på samma belopp i varje annat sådant segment, utan hänsyn till kreditriskskydd som lämnas av tredje part direkt till innehavarna av positioner i segmentet eller i andra segment.

Utspädningsrisk: risken för att beloppet av en förvärvad fordran minskas på grund av krediteringar, kontant eller i annan form, till gäldenären.

Äkta omvänd repa: ett avtal om köp av ett värdepapper där köparen samtidigt förbinder sig att sälja tillbaka papperet inom en viss tid till ett överenskommet pris.

Äkta repa: ett avtal om försäljning av ett värdepapper där säljaren samtidigt förbinder sig att återköpa papperet inom en viss tid till ett överenskommet pris (återköpsavtal).

Överskottsmarginal: räntor, kreditavgifter och övriga avgifter som härrör från de värdepapperiserade exponeringarna med avdrag för finansieringskostnader och andra omkostnader.

4 kap.

1 § Ett institut och en finansiell företagsgrupp ska rapportera uppgifter om beräkning av kapitalbas och kapitalkrav samt stora exponeringar enligt blanketten i bilaga 2, som finns på Finansinspektionens webbplats. Ett institut som omfattas av grupprapportering för en finansiell företagsgrupp och som inte är ett ansvarigt institut enligt 9 kap. 3 § kapitaltäckningslagen, ska endast rapportera uppgifter enligt avsnitt A, B, P och Q1–Q4.

Ett värdepappersbolag som enligt 3 kap. 6 § första stycket 2 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden jämfört med 3 kap. 7 § andra stycket samma lag ska ha en kapitalbas motsvarande minst 730 000 euro, ska dessutom rapportera uppgift om kvoten av kapitalbasen för kapitaltäckningsändamål och det totala kapitalkravet (kapitaltäckningskvoten) i enlighet med blanketten i bilaga 6, som finns på Finansinspektionens webbplats.

1 a § I avsnitt Q1 ska alla exponeringar som, före det att kreditriskreducering och undantag vid bestämmande av stora exponeringar har beaktats, överstiger 10 procent av kapitalbasen rapporteras. Exponeringar som inte ska räknas in vid beräkning av ett instituts stora exponeringar enligt 7 kap. 6 § 1–4 och 6 kapitaltäckningslagen behöver inte rapporteras.

Ett institut och en finansiell företagsgrupp som har tillstånd att använda en intern riskklassificeringsmetod enligt underavsnitt L1 eller som har en balansomslutning som överstiger 5 miljarder kronor ska i avsnitt Q2 rapportera de 20 största exponeringarna och i avsnitt Q3 de 15 största företagsexponeringarna, efter det att

exponeringar som ska undantas vid bestämmande av stora exponeringar har beaktats. Ett institut och en finansiell företagsgrupp som har en balansomslutning som är mindre än 5 miljarder kronor ska lämna dessa uppgifter endast i rapporteringen per den 31 december. Storleken på balansomslutningen ska årligen fastställas per den 30 september. Rapporteringskravet gäller för det påföljande kalenderåret även om balansomslutningen understiger den angivna nivån under någon period.

7 kap.

27 § Finansinspektionen kan efter ansökan medge att en inbetald garantifond räknas som primärt kapital i kapitalbasen, om villkoren för fonden motsvarar de villkor som anges i 15, 16, 16 b, 16 c och 17–26 §§ för primärkapitaltillskott.

13 kap.

Värdepapperiseringar

8 a § Bestämmelserna i 20 kap. 1 § andra stycket och 1 a–1 g §§ respektive 48 kap. 1 § andra stycket och 1 a–1 g §§ ska även tillämpas för exponeringar mot en värdepapperisering i handelslagret.

19 kap.

Traditionell värdepapperisering

1 § Vid en traditionell värdepapperisering får originatorn undanta de värdepapperiserade exponeringarna från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden för kreditrisk i underavsnitt G1 om

1. en väsentlig del av kreditrisken som härrör från de värdepapperiserade exponeringarna har överförts till tredje part enligt 4 a § eller 4 b §, eller
2. originatorn tillämpar riskvikten 1 250 procent på de positioner den innehar i värdepapperiseringen eller drar av dem från kapitalbasen enligt 3 kap. 7 § kapitaltäckningslagen.

Därutöver ska följande villkor vara uppfyllda för att exponeringarna ska få undantas:

1. Transaktionens ekonomiska innebörd ska framgå av dokumentationen av värdepapperiseringen.
2. Originatorn och dess fordringsägare ska inte kunna förfoga över de värdepapperiserade exponeringarna, t.ex. vid originatorns konkurs eller rekonstruktion. Detta ska kunna styrkas genom ett rättsutlåtande från en extern juridisk rådgivare med stor erfarenhet på området.
3. De emitterade värdepapperen får inte medföra någon betalningsförpliktelse för originatorn.
4. Förvärvaren ska vara ett specialföretag för värdepapperisering.
5. Originatorn får inte behålla faktisk eller indirekt kontroll över de överförda exponeringarna. En originator ska anses ha behållit faktisk kontroll om den har rätt att återköpa de tidigare överförda exponeringarna från förvärvaren för att ta hem vinsterna eller är skyldig att återta den överförda risken. Att originatorn behåller rättigheter eller förpliktelser avseende förvaltningen av exponeringarna ska inte i sig anses utgöra indirekt kontroll över exponeringarna.

6. Det får inte finnas några avtalsklausuler som
- a) i annat fall än vid bestämmelser om förtida amortering, kräver att positioner i värdepapperiseringen ska förbättras av originatorn, eller
  - b) ökar avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet.

När det föreligger en städooption ska dessutom följande villkor vara uppfyllda:

1. Originatorn avgör om städooptionen ska utnyttjas.
2. Städooptionen får bara utnyttjas om högst 10 procent av det ursprungliga beloppet av de värdepapperiserade exponeringarna inte har betalats.
3. Städooptionen får inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som hålls av investerare, eller på annat sätt vara utformad för att tillhandahålla kreditförstärkning.

2 § Om originatorn tillämpar 1 § första stycket 1 ska riskvägda exponeringsbelopp beräknas enligt 20–22 kap. för eventuella egna positioner i värdepapperiseringen.

Om originatorn inte får undanta de värdepapperiserade exponeringarna enligt 1 § från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden för kreditrisk i underavsnitt G1, behöver den inte beräkna riskvägda exponeringsbelopp för eventuella egna positioner i värdepapperiseringen.

Syntetisk värdepapperisering

3 § Vid en syntetisk värdepapperisering får originatorn undanta de värdepapperiserade exponeringarna från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden för kreditrisk i underavsnitt G1, och tillämpa reglerna om kreditriskskydd i underavsnitt G3 om

1. en väsentlig del av kreditrisken som härrör från de värdepapperiserade exponeringarna har överförs till tredje part genom betalt eller obetalt kreditriskskydd enligt 4 a § eller 4 b §, eller
2. originatorn tillämpar riskvikten 1 250 procent på de positioner den innehar i värdepapperiseringen eller drar av dem från kapitalbasen enligt 3 kap. 7 § kapitaltäckningslagen.

Därutöver ska följande villkor vara uppfyllda för att exponeringarna ska få undantas:

1. Transaktionens ekonomiska innebörd ska framgå av dokumentationen av värdepapperiseringen.
2. Det kreditriskskydd genom vilket kreditrisken överförs ska uppfylla kraven för kreditriskskydd i underavsnitt G3. Specialföretag ska i detta avseende inte godtas som utfärdare av garantier eller icke finansierade kreditderivat.
3. De instrument som används för att överföra kreditrisk får inte innehålla bestämmelser eller villkor som
  - a) anger betydande tröskelvärden under vilka kreditriskskyddet inte kan utlösas om en kredithändelse uppstår,
  - b) gör det möjligt att avbryta skyddet på grund av att de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet har försämrats,
  - c) i annat fall än vid bestämmelser om förtida amortering, kräver att positioner i värdepapperiseringen ska förbättras av originatorn, eller
  - d) ökar originatorns kostnad för kreditriskskydd eller avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen om den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet försämrats.
4. Ett rättsutlåtande har inhämtats från en extern juridisk rådgivare med stor erfarenhet på området som bekräftar att kreditriskskyddet kan hävdas inom alla relevanta jurisdiktioner.

3 a § Om originatorn tillämpar 3 § första stycket 1 ska riskvägda exponeringsbelopp beräknas enligt 20–22 kap. för eventuella egna positioner i värdepapperiseringen.

Om originatorn inte får undanta de värdepapperiserade exponeringarna enligt 3 § från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden för kreditrisk i underavsnitt G1, behöver den inte beräkna riskvägda exponeringsbelopp för eventuella egna positioner i värdepapperiseringen.

Regler som avser alla typer av värdepapperiseringar

4 a § En väsentlig del av kreditrisken ska anses ha överförts till tredje part om

1. det sammanlagda riskvägda exponeringsbeloppet för de mellanliggande värdepapperiseringspositionerna i värdepapperiseringen som originatorn innehar inte överstiger 50 procent av det riskvägda exponeringsbeloppet för samtliga mellanliggande värdepapperiseringspositioner i värdepapperiseringen, eller
2. a) det inte finns några mellanliggande värdepapperiseringspositioner i värdepapperiseringen,
- b) de värdepapperiseringspositioner som ska dras av från kapitalbasen eller ges riskvikten 1 250 procent med betydande marginal överstiger en skälig uppskattning av den förväntade förlusten på de värdepapperiserade exponeringarna, och
- c) originatorn innehar högst 20 procent av exponeringsbeloppet för de värdepapperiseringspositioner som ska dras av från kapitalbasen eller ges riskvikten 1 250 procent.

Även om villkoren i första stycket är uppfyllda kan Finansinspektionen avseende en enskild värdepapperisering besluta att originatorn inte får undanta de värdepapperiserade exponeringarna från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp. Finansinspektionen kan fatta ett sådant beslut om den minskning av de riskvägda exponeringsbeloppen som uppnås genom värdepapperiseringen inte kan motiveras med en proportionerlig överföring av kreditrisk.

4 b § Finansinspektionen kan efter ansökan medge att en väsentlig del av kreditrisken ska anses ha överförts till tredje part och att originatorn därmed får undanta de värdepapperiserade exponeringarna från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp om originatorn kan visa att

1. den tillämpar riktlinjer och metoder som säkerställer att den minskning av kapitalkraven som originatorn kan uppnå genom värdepapperiseringen är motiverad genom en överföring av kreditrisk till tredje part som står i proportion till minskningen av kapitalkraven, och
2. överföringen av kreditrisk till tredje part beaktas inom ramen för originatorns interna riskhantering och kapitalallokering.

Ett beslut enligt första stycket kan omfatta en eller flera värdepapperiseringar.

20 kap.

1 § För varje position i en värdepapperisering ska ett riskvägt exponeringsbelopp beräknas genom att exponeringsbeloppet enligt 6 § multipliceras med den riskvikt som gäller för positionen.

Om Finansinspektionen beslutar att en förhöjd riskvikt enligt 7 a kap. 7 § kapitaltäckningslagen ska gälla, ska den förhöjda riskvikten vara en proportionerlig extra riskvikt på minst 250 procent av den riskvikt som gäller för de aktuella värdepapperiseringspositionerna enligt underavsnitt G2. Finansinspektionen tar hänsyn till antalet överträdelser samt undantagen i 20 kap. 1 c § när den extra riskvikten bestäms. Beslut om extra riskvikt kan maximalt leda till en riskvikt på 1 250 procent.

1 a § Originatorn, ett medverkande institut eller den ursprungliga långgivaren har behållit ett ekonomiskt intresse i en värdepapperisering om någon av dem har behållit minst 5 procent netto av antingen

1. det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförs till investerarna,
2. originatorns andel av det nominella värdet på de värdepapperiserade exponeringarna vid värdepapperisering av rullande exponeringar,
3. det nominella värdet på de värdepapperiserade exponeringarna genom att behålla slumpvis utvalda exponeringar, som annars skulle ha värdepapperiserats i den aktuella värdepapperiseringen, förutsatt att antalet potentiella värdepapperiserade exponeringar ursprungligen inte är färre än 100, eller
4. det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna genom att behålla den tranch som är i första förlustläge och om det behövs även andra trancher som har samma eller högre riskprofil än de som sålts eller överförs till investerarna, förutsatt att de trancher som behållits inte har kortare löptid än de som sålts eller överförs.

Det ekonomiska intresset mäts vid tidpunkten för värdepapperiseringen. Den metod som väljs för att beräkna det ekonomiska intresset får endast ändras under värdepapperiseringens löptid, om det finns synnerliga skäl och om investerarna informeras om det.

Om det finns flera originatorer eller ursprungliga långgivare i en värdepapperisering ska respektive aktör uppfylla kravet i 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen i proportion till dennes andel av de värdepapperiserade exponeringarna.

I en återvärdepapperisering gäller kravet i 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen både värdepapperiseringen och återvärdepapperiseringen oberoende av varandra.

1 b § Ett ekonomiskt intresse har inte behållits enligt 1 a § om den behållna positionen vid någon tidpunkt under värdepapperiseringens löptid säljs eller omfattas av kreditriskkydd, korta positioner eller andra säkringar.

1 c § Kravet i 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen om att behålla ett ekonomiskt intresse gäller inte för

1. värdepapperiserade exponeringar som är exponeringar mot, eller garanterade av
  - a) en stat eller en centralbank,
  - b) en kommun, en därmed jämförliga samfällighet eller ett offentligt organ inom EES,
  - c) ett institut vars exponeringar ges riskvikt 50 procent eller lägre enligt schablonmetoden för kreditrisk, eller
  - d) en multilateral utvecklingsbank,
2. transaktioner som grundar sig på ett klart, transparent och allmänt tillgängligt index, där de underliggande referenstillgångarna är identiska med antingen

tillgångar som ingår i ett index som har stor omsättning eller med andra överlåtbara värdepapper än värdepapperiseringspositioner, eller
 3. syndikerade lån, förvärvade fordringar (dock inte program för utgivning av tillgångsbaserade certifikat) eller creditswappar om dessa instrument inte används för att strukturera eller säkra en värdepapperisering som omfattas av 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen.

1 d § Ett kreditinstitut ska innan det investerar i en värdepapperisering analysera och dokumentera information om följande:

1. Information som visar att ett ekonomiskt intresse på minst 5 procent netto behållits enligt 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen.
2. Den enskilda värdepapperiseringspositionens riskegenskaper.
3. Riskegenskaper hos värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar.
4. Originatorns eller de medverkande institutens anseende och förlusthistorik vid tidigare värdepapperiseringar av samma exponeringsslag.
5. Uttalanden och information som lämnats av originatorn eller ett medverkande institut, eller av deras ombud eller rådgivare, om deras undersökning av de värdepapperiserade exponeringarna samt, i tillämpliga fall, om kvaliteten på säkerheterna för de värdepapperiserade exponeringarna.
6. I tillämpliga fall, vilka värderingsmetoder avseende säkerheter för de värdepapperiserade exponeringarna som tillämpas och de policyriktlinjer som originatorn eller ett medverkande institut har antagit för att garantera att värderingen är utförd av en oberoende part.
7. Alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som kan ha en väsentlig inverkan på utvecklingen för kreditinstitutets exponering i denna.

Kreditinstitutet ska omedelbart göra en ny analys om en väsentlig händelse inträffar som kan påverka risken i värdepapperiseringspositionen.

Analysen och informationen enligt denna bestämmelse ska dokumenteras och kunna redovisas för Finansinspektionen.

1 e § Ett kreditinstitut ska regelbundet utföra egna stresstester på sina värdepapperiseringspositioner. Finansiella modeller som utvecklats av ett externt kreditvärderingsinstitut eller en annan extern part får användas om kreditinstitutet kan visa att det före investeringen noggrant har validerat relevanta antaganden i modellerna och att det förstår metoden, antagandena och resultatet.

1 f § För att löpande följa utvecklingen av värdepapperiseringspositionernas underliggande exponeringar ska kreditinstitutet i tillämpliga fall åtminstone följa upp

1. exponeringsslag,
2. andelen av lån som är obetalda 30, 60 respektive 90 dagar efter förfallodagen,
3. andelen fallissemang,
4. andelen förskottsbetalade lån,
5. lån som sagts upp till förtida betalning,
6. typ av säkerheter och, i de fall säkerheten utgörs av en fastighet, typ av fastighet och beläggningsgrad,
7. fördelningen av kreditbetyg eller andra mått för kreditvärdighet för de underliggande exponeringarna,
8. bransch och geografisk spridning, och
9. fördelningen av belåningsgrader i intervaller som underlättar lämpliga känslighetsanalyser.

Om de underliggande exponeringarna utgörs av värdepapperiseringspositioner ska kreditinstitutet även tillämpa första stycket för de exponeringar som de underliggande värdepapperiseringarna består av.

Kreditinstitutet ska göra en uppföljning minst en gång per år. Vid en väsentlig händelse som kan påverka risken i värdepapperiseringspositionen ska uppföljning göras omedelbart.

1 g § Medverkande institut och kreditinstitut som är originator ska tillhandahålla information som gör det möjligt för kreditinstitut som investerar i en värdepapperisering att uppfylla kraven enligt 1 d–1 f §§.

22 kap.

2 § Likviditetsfaciliteter som uppfyller villkoren i 21 kap. 7 § andra stycket ska ges en konverteringsfaktor på 50 procent.

34 kap.

1 § Ett institut ska tillämpa 34 och 35 kap. när det bestämmer sina stora exponeringar. Bestämmelser om stora exponeringar finns även i 7 kap. kapitaltäckningslagen och 16 § kapitaltäckningsförordningen.

3 § När en exponering mot en kund skyddas av tredje part, genom en medräkningsbar garanti eller ett medräkningsbart kreditderivat, förutom en kreditlänkad obligation, eller när det finns en medräkningsbar finansiell säkerhet utgiven av tredje part, får institutet

a) behandla den garanterade delen av exponeringen som om den gäller mot garantigivaren i stället för mot kunden, om den ej garanterade exponeringen mot garantigivaren skulle tilldelas samma eller lägre riskvikt enligt schablonmetoden för kreditrisk jämfört med riskvikten för den ej garanterade exponeringen mot kunden, och

b) behandla den del av exponeringen för vilken en finansiell säkerhet har ställts som om den gäller mot tredje part i stället för mot kunden, om den ej säkrade delen av exponeringen skulle tilldelas samma eller lägre riskvikt enligt schablonmetoden för kreditrisk jämfört med riskvikten för den ej säkrade exponeringen gentemot kunden.

En förutsättning för att en exponering mot en kund ska anses skyddad av tredje part enligt första stycket är att kraven i underavsnitt G3 alternativt L3 uppfylls. Ett institut får dock inte tillämpa första stycket b om det är löptidsobalans, det vill säga om skyddets återstående löptid är kortare än den skyddade exponeringens återstående löptid.

För att bestämma exponeringsbeloppet för stora exponeringar får ett institut använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den metod som anges i första stycket b enbart om institutet får använda både den fullständiga metoden och den förenklade metoden för finansiella säkerheter vid beräkning av kapitalkrav för kreditrisk.

Om panträtt i fastighet eller pant i bostadsrätt har erhållits som säkerhet får den räknas med enligt 35 kap. 4 §.

4 § Exponeringar som är säkerställda med panträtt i bostadsfastighet eller pant i bostadsrätt enligt 16 kap. 25–29 §§, och exponeringar som är säkerställda med panträtt i kommersiella fastigheter enligt 16 kap. 30 §, ska reduceras med den del av exponeringen som har förmånsrätt upp till hälften av den pantsatta fastighetens eller bostadsrättens värde.

5 § Följande exponeringar ska anses utgöra exponeringar enligt 7 kap. 6 § första stycket 3 kapitaltäckningslagen:

1. Exponeringar som uppkommer vid försenat mottagande av finansiering.
2. Exponeringar som uppkommer vid oväntade inkommande transaktioner eller exponeringar som är väntade men som uppkommer vid en tidpunkt när institutet inte skäligen kan reducera exponeringen innan bankdagens slut.
3. Exponeringar som utgör en ställd eller erhållen kontantsäkerhet.
4. Exponeringar som uppkommer som ett resultat av en omplacering av exponeringar enligt 1 och 2, om
  - a) exponeringen uppkommer samma dag som exponeringen enligt 1 eller 2 och enbart på grund av att institutet vill minska sin exponering mot ett annat institut, och
  - b) omplaceringen görs till ett institut som kvalificerar för kreditkvalitetssteg 3 eller bättre enligt schablonmetoden för kreditrisk.

35 kap.

1 § Ett institut ska i samband med en anmälan enligt 10 kap. 15 § andra stycket kapitaltäckningslagen beskriva den otillåtna stora exponeringen samt ange orsaken till varför den uppkommit. Institutet ska även redogöra för vilka åtgärder som det har vidtagit för att säkerställa att exponeringar i framtiden inte kommer att överstiga tillåtna gränsvärden. Om institutet ansöker om att få en viss tid under vilken exponeringen ska sänkas till de tillåtna gränsvärdena ska det dessutom bifoga en plan över när och hur exponeringen ska sänkas.

Ett institut ska i samband med en ansökan om att få överskrida gränsvärdet 100 procent enligt 10 kap. 15 § andra stycket kapitaltäckningslagen beskriva skälen för detta, hur institutet hanterar den risk som är förknippad med exponeringen och hur institutets finansiella situation påverkas.

Allmänna råd

Ett institut och en finansiell företagsgrupp bör se till att deras sammanlagda exponeringar inte ligger så nära gränsvärdena för tillåtna exponeringar att det finns risk att dessa överskrids vid normal affärsverksamhet och kursförändringar.

2 § Vid bestämmande av stora exponeringar ska exponeringsbeloppet vara följande.

1. Poster inom balansräkningen ska utgöras av nettobokfört värde enligt 15 kap. 3 § första till femte stycket.
2. Åtaganden utanför balansräkningen ska utgöras av det nominella beloppet.
3. Derivatkontrakt ska beräknas enligt 15 kap. 3 § sjunde och åttonde stycket.
4. Derivatkontrakt, återköpstransaktioner, marginallån samt värdepappers- och råvarulån får hanteras enligt 15 kap. 3 § åttonde och nionde stycket.

Institutet får vid bestämmande av exponeringsbelopp ta hänsyn till eventuella nettningsavtal enligt 26 kap.

Exponeringsbelopp mot en grupp av kunder med inbördes anknytning

4 a § Ett institut ska göra en noggrann analys av samtliga exponeringar som överstiger två procent av institutets eller den finansiella företagsgruppens kapitalbas vid bestämmande av stora exponeringar mot en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt 7 kap. 4 § första stycket kapitaltäckningslagen.

En analys ska åtminstone göras av

- en kund som helt eller delvis garanterar en annan kunds exponering, eller på annat sätt kan förpliktas att ta över en annan kunds exponering, om exponeringens storlek är så väsentlig att kunden sannolikt inte kommer att klara sina förpliktelser om det ställs krav enligt garantin eller förpliktelsen,
- en fastighetsägare och en hyresgäst som betalar merparten av hyresintäkterna,
- en kund och dennes kund eller motpart, om en väsentlig del av kundens omsättning, tillgångar eller skulder är mot den andra kunden eller motparten,
- en tillverkare och dennes försäljare, om försäljaren står för en väsentlig del av omsättningen och det kan ta tid att ersätta försäljaren,
- två företag som har en identisk kundbas som består av ett litet antal kunder och det finns begränsade möjligheter att hitta nya kunder, och
- flera kunder om institutet har fått kännedom om att kunderna av ett annat institut bedöms vara en grupp av kunder med inbördes anknytning.

När det gäller privatkunder, ska institutet åtminstone göra en analys av

- en låntagare och dennes medlåntagare, och
- personer som ingått äktenskap eller är sambor om båda enligt avtal eller lag är ansvariga för lånet och beloppet är väsentligt för dem båda.

4 b § Om ett institut huvudsakligen har exponeringar mot en stat eller kommun som ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden för kreditrisk behöver inte staten eller kommunen och de dotterbolag som staten eller kommunen äger bilda en grupp av kunder med inbördes anknytning.

4 c § När ett institut fastställer stora exponeringar mot en grupp av kunder med inbördes anknytning ska det beräkna exponeringens värde genom att lägga samman de totala exponeringarna mot varje enskild kund i gruppen oavsett hur stort ägarinflytande någon av kunderna har över en eller flera av de övriga i gruppen.

5 § Exponeringar i form av andelar i fonder ska redovisas som en exponering mot fonden. Om ett institut har innehav i olika fonder som förvaltas av samma fondbolag behöver innehaven inte läggas samman. Institutet ska dock tillämpa 5 a § avseende fondernas underliggande tillgångar.

Exponeringar mot underliggande tillgångar

5 a § Ett institut ska använda en av följande metoder för att analysera de exponeringar som har underliggande tillgångar för att avgöra om det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning:

1. Institutet identifierar och övervakar löpande de underliggande tillgångarna och lägger samman dessa med andra exponeringar mot samma kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning vid bestämmande av stora exponeringar.
2. Institutet tillämpar 1 för de underliggande tillgångarna som institutet har kännedom om och för övriga tillgångar 3.
3. De underliggande tillgångarna som institutet inte känner till räknas samman som en exponering mot en okänd kund. Den okände kunden ska behandlas som inbördes anknuten till andra okända kunder som har fastställts på motsvarande sätt för andra exponeringar som har underliggande tillgångar. De

underliggande tillgångarna behöver inte räknas samman som en exponering mot en okänd kund om exponeringens okända underliggande tillgångar var och en för sig är mindre än fem procent av exponeringen.

Om institutet löpande kan visa att de underliggande tillgångarna tillsammans med andra exponeringar mot samma kund, direkt eller indirekt, inte överstiger två procent av kapitalbasen får institutet bortse från eventuella anknytningar mellan de underliggande tillgångarna och andra exponeringar mot kunden.

Institutet ska kunna visa att andra stycket 3 inte tillämpas avsiktligt för att undvika att institutet ska få en otillåten stor exponering.

Analyser enligt första och andra stycket ska göras löpande, dock minst en gång per månad.

6 § Följande exponeringar har låg kreditrisk och ska undantas vid bestämmande av ett instituts stora exponeringar:

1. Exponeringar mot internationella organisationer, multilaterala utvecklingsbanker eller offentliga organ som ska ges 0 procent riskvikt enligt 16 kap.

2. Exponeringar avseende åtaganden utanför balansräkningen som avser outnyttjade kreditmöjligheter vilka klassificeras som åtaganden av lågriskkaraktär enligt 17 kap. 5 §. Ett villkor för att institutet ska få undanta dessa exponeringar är dock att ett avtal har ingåtts med kunden som innebär att kreditmöjligheten endast kan utnyttjas om det inte medför att gränsen för stora exponeringar enligt 7 kap. 3 § kapitaltäckningslagen överskrids.

3. Exponeringar för vilka det finns betryggande säkerhet i form av kontanta medel insatta hos det långivande institutet eller hos ett institut som är moderföretag eller dotterföretag till detta, dels kontanta medel som tas emot för en kreditlänkad obligation som utfärdats av institutet, dels insättningar eller mottagna lån från en motpart till institutet, som omfattas av ett avtal om nettning av poster i balansräkningen och som godkänts enligt 26 och 56 kap.

Exponeringar för vilka det finns betryggande säkerhet i form av bankcertifikat utgivna av det långivande institutet eller av ett institut som är moderföretag eller dotterföretag till detta och förvarade hos något av dem.

4. Exponeringar mot ett institut inom EES om dessa

- a) enligt avtal förfaller påföljande bankdag,
- b) är i danska, norska eller svenska kronor, och
- c) inte ingår i dessa instituts kapitalbas.

14 § Ett institut som har fått tillstånd att använda någon av de metoder som anges i 12–13 §§ eller som använder den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt 13 § vid bestämmande av stora exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§ kapitaltäckningslagen, ska genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, och även för det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.

Dessa stresstester ska avse dels risker som kan orsakas av potentiella förändringar av förhållandena på marknaden vilka kan få negativa konsekvenser på institutets kapitaltäckning, dels risker vid brådskande realisering av säkerheter.

Institutet ska kunna visa att de stresstester som genomförs är tillräckliga och lämpliga för bedömningen av dessa risker.

Om ett sådant stresstest visar på ett lägre realiserbart värde av en mottagen säkerhet än vad som skulle få beaktas enligt 12–13 §§ ska värdet av den säkerhet som får tas med i beräkningen av exponeringsbeloppen enligt 7 kap. 3 och 5 §§ kapitaltäckningslagen minska i motsvarande grad.

I ett instituts strategier för att hantera koncentrationsrisker ska det ingå följande:

1. Strategier och rutiner för att bemöta risker till följd av löptidsobalanser mellan exponeringar och det eventuella kreditriskskyddet.
2. Strategier och rutiner i fall då ett stresstest indikerar ett lägre realiserbart värde för säkerheter än de som beaktas enligt 12–13 §§.
3. Strategier och rutiner för koncentrationsrisker till följd av kreditriskskydd, särskilt vid stora indirekta exponeringar (t.ex. mot en enskild emittent av värdepapper som tagits emot som säkerhet).

15 § Ett institut kan ansöka hos Finansinspektionen om ett generellt medgivande att överskrida de gränsvärden för stora exponeringar som anges i 7 kap. 3 § kapitaltäckningslagen inom de ramar som anges i styckena 3–5 nedan och under förutsättning att ett tillkommande kapitalkrav uppfylls. Den del av en stor exponering som går utöver gränsvärdena betecknas som en överskjutande exponering.

Det tillkommande kapitalkravet för en överskjutande exponering ska beräknas enligt 13 kap. 68 §.

En överskjutande exponering får endast uppkomma till följd av positioner som ingår i handelslagret. Institutets samlade exponering i övrig verksamhet mot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning får inte överskrida de gränsvärden som anges i 7 kap. 3 § kapitaltäckningslagen.

Det sammanlagda beloppet av överskjutande exponeringar som funnits i mer än tio dagar, får inte överstiga 600 procent av institutets kapitalbas.

Om tio dagar eller mindre har förflutit sedan en överskjutande exponering uppkommit får summan av de exponeringar mot den aktuella kunden eller kundgruppen som ingår i handelslagret inte överstiga 500 procent av institutets kapitalbas.

Institutet ska vid varje kvartalsskifte meddela Finansinspektionen samtliga fall där de gränsvärden för stora exponeringar som anges i 7 kap. 3 § kapitaltäckningslagen har överskridits under de tre föregående månaderna.

16 § Värdepappersbolag som enligt 8 § lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar begär tillstånd av Finansinspektionen att överträda gränsvärdena i 7 kap. 3 § kapitaltäckningslagen utan att beräkna ett tillkommande kapitalkrav enligt 15 § måste uppfylla följande villkor:

1. Värdepappersbolaget får inte tillhandahålla sådan investeringstjänst eller investeringsverksamhet som avses med de finansiella instrument som finns upptagna i punkterna 5–7 samt 9–10 i avsnitt C i bilaga 1 i direktiv 2004/39/EG till privatpersoner eller för privatpersoners räkning.
2. Överskridande av gränsvärdena i 7 kap. 3 § kapitaltäckningslagen ska uppstå i samband med exponeringar som
  - a) följer av sådana avtal som är finansiella instrument som finns upptagna i punkterna 5–7 samt 9–10 i avsnitt C i bilaga 1 i direktiv 2004/39/EG och avser råvaror eller sådana underliggande variabler, som anges i punkt 10 avsnitt C i

bilaga 1 i direktiv 2004/39/EG, och är beräknade i enlighet med bilagorna III och IV i kreditinstitutsdirektivet, eller
b) följer av avtal som avser leverans av råvaror eller utsläppsrätter.

47 kap.

Traditionell värdepapperisering

1 § Vid en traditionell värdepapperisering får originatorn undanta de värdepapperiserade exponeringarna från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt IRK-metoden i underavsnitt L1 om

1. en väsentlig del av kreditrisken som härrör från de värdepapperiserade exponeringarna har överförts till tredje part enligt 4 a § eller 4 b §, eller
2. originatorn tillämpar riskvikten 1 250 procent på de positioner den innehar i värdepapperiseringen eller drar av dem från kapitalbasen enligt 3 kap. 7 § kapitaltäckningslagen.

Därutöver ska följande villkor vara uppfyllda för att exponeringarna ska få undantas:

1. Transaktionens ekonomiska innebörd ska framgå av dokumentationen av värdepapperiseringen.
2. Originatorn och dess fordringsägare ska inte kunna förfoga över de värdepapperiserade exponeringarna, t.ex. vid originatorns konkurs eller rekonstruktion. Detta ska kunna styrkas genom ett rättsutlåtande från en extern juridisk rådgivare med stor erfarenhet på området.
3. De emitterade värdepapperen får inte medföra någon betalningsförpliktelse för originatorn.
4. Förvärvaren ska vara ett specialföretag för värdepapperisering.
5. Originatorn får inte behålla faktisk eller indirekt kontroll över de överförda exponeringarna. En originator ska anses ha behållit faktisk kontroll om den har rätt att återköpa de tidigare överförda exponeringarna från förvärvaren för att ta hem vinsterna eller är skyldig att återta den överförda risken. Att originatorn behåller rättigheter eller förpliktelser avseende förvaltningen av exponeringarna ska inte i sig själv anses utgöra indirekt kontroll över exponeringarna.
6. Det får inte finnas några avtalsklausuler som
  - a) i annat fall än vid bestämmelser om förtida amortering, kräver att positioner i värdepapperiseringen ska förbättras av originatorn, eller
  - b) ökar avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet.

När det föreligger en städoption ska dessutom följande villkor vara uppfyllda:

1. Originatorn avgör om städoptionen ska utnyttjas.
2. Städoptionen får bara utnyttjas om högst 10 procent av det ursprungliga beloppet av de värdepapperiserade exponeringarna inte har betalats.
3. Städoptionen får inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som hålls av investerare, eller på annat sätt vara utformad för att tillhandahålla kreditförstärkning.

2 § Om originatorn tillämpar 1 § första stycket 1 ska riskvägda exponeringsbelopp beräknas enligt 48–51 kap. för eventuella egna positioner i värdepapperiseringen.

Om originatorn inte får undanta de värdepapperiserade exponeringarna enligt 1 § från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp

enligt IRK-metoden i underavsnitt L1, behöver den inte beräkna riskvägda exponeringsbelopp för eventuella egna positioner i värdepapperiseringen.

Syntetisk värdepapperisering

3 § Vid en syntetisk värdepapperisering får originatorn, undanta de värdepapperiserade exponeringarna från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt underavsnitt L1 och tillämpa reglerna om kreditriskskydd i underavsnitt L3 om

1. en väsentlig del av kreditrisken som härrör från de värdepapperiserade exponeringarna har överförs till tredje part genom betalt eller obetalt kreditriskskydd enligt 4 a § eller 4 b §, eller
2. originatorn tillämpar riskvikten 1 250 procent på de positioner den innehar i värdepapperiseringen eller drar av dem från kapitalbasen enligt 3 kap. 7 § kapitaltäckningslagen.

Därutöver ska följande villkor vara uppfyllda för att exponeringarna ska få undantas:

1. Transaktionens ekonomiska innebörd ska framgå av dokumentationen av värdepapperiseringen.
2. Det kreditriskskydd genom vilket kreditrisken överförs ska uppfylla kraven för kreditriskskydd i underavsnitt L3. Specialföretag ska i detta avseende inte godtas som utfärdare av garantier eller icke finansierade kreditderivat.
3. De instrument som används för att överföra kreditrisk får inte innehålla bestämmelser eller villkor som
  - a) anger betydande tröskelvärden under vilka kreditriskskyddet inte kan utlösas om en kredithändelse uppstår,
  - b) gör det möjligt att avbryta skyddet på grund av att de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet har försämrats,
  - c) i annat fall än vid bestämmelser om förtida amortering, kräver att positioner i värdepapperiseringen ska förbättras av originatorn, eller
  - d) ökar originatorns kostnad för kreditriskskydd eller avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen om den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet försämrats.
4. Ett rättsutlåtande har inhämtats från en extern juridisk rådgivare med stor erfarenhet på området som bekräftar att kreditriskskyddet kan hävdas inom alla relevanta jurisdiktioner.

Regler som avser alla typer värdepapperiseringar

4 a § En väsentlig del av kreditrisken ska anses ha överförs till tredje part om:

1. det sammanlagda riskvägda exponeringsbeloppet för mellanliggande värdepapperiseringspositionerna i värdepapperiseringen som originatorn innehar inte överstiger 50 procent av det riskvägda exponeringsbeloppet för samtliga mellanliggande värdepapperiseringspositioner i värdepapperiseringen, eller
2. a) det inte finns några mellanliggande värdepapperiseringspositioner i värdepapperiseringen,
- b) de värdepapperiseringspositioner som ska dras av från kapitalbasen eller ges riskvikten 1 250 procent med betydande marginal överstiger en skälig uppskattning av den förväntade förlusten på de värdepapperiserade exponeringarna, och
- c) originatorn innehar högst 20 procent av exponeringsbeloppet för de värdepapperiseringspositioner som ska dras av från kapitalbasen eller ges riskvikten 1 250 procent.

Även om villkoren i första stycket är uppfyllda kan Finansinspektionen avseende en enskild värdepapperisering besluta att originatorn inte får undanta de värdepapperiserade exponeringarna från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp. Finansinspektionen kan fatta ett sådant beslut om den minskning av de riskvägda exponeringsbeloppen som uppnås genom värdepapperiseringen inte kan motiveras med en proportionerlig överföring av kreditrisk.

4 b § Finansinspektionen kan efter ansökan medge att en väsentlig del av kreditrisken ska anses ha överförts till tredje part och att originatorn därmed får undanta de värdepapperiserade exponeringarna från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp om originatorn kan visa att

1. den tillämpar riktlinjer och metoder som säkerställer att den minskning av kapitalkraven som originatorn kan uppnå genom värdepapperiseringen är motiverad genom en överföring av kreditrisk till tredje part som står i proportion till minskningen av kapitalkraven, och
2. överföringen av kreditrisk till tredje part beaktas inom ramen för originatorns interna riskhantering och kapitalallokering.

Ett beslut enligt första stycket kan omfatta en eller flera värdepapperiseringar.

5 § Om originatorn tillämpar 3 § första stycket 1 ska riskvägda exponeringsbelopp beräknas enligt 48–51 kap. för eventuella egna positioner i värdepapperiseringen.

Om originatorn inte får undanta de värdepapperiserade exponeringarna enligt 3 § från sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt IRK-metoden i underavsnitt L1, behöver den inte beräkna riskvägda exponeringsbelopp för eventuella egna positioner i värdepapperiseringen.

48 kap.

1 § För varje position i en värdepapperisering ska riskvägt exponeringsbelopp beräknas genom att exponeringsbeloppet enligt 10 § multipliceras med den riskvikt som gäller för positionen.

Om Finansinspektionen beslutar att en förhöjd riskvikt enligt 7 a kap. 7 § kapitaltäckningslagen ska gälla, ska den förhöjda riskvikten vara en proportionerlig extra riskvikt på minst 250 procent av den riskvikt som gäller för de aktuella värdepapperiseringspositionerna enligt underavsnitt L2. Finansinspektionen tar hänsyn till antalet överträdelse samt undantagen i 20 kap. 1 c § när den extra riskvikten bestäms. Beslut om extra riskvikt kan maximalt leda till en riskvikt på 1 250 procent.

1 a § Originatorn, ett medverkande institut eller den ursprungliga långgivaren har behållit ett ekonomiskt intresse i en värdepapperisering om någon av dem har behållit minst 5 procent netto av antingen

1. det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförts till investerarna,
2. originatorns andel av det nominella värdet på de värdepapperiserade exponeringarna vid värdepapperisering av rullande exponeringar,
3. det nominella värdet på de värdepapperiserade exponeringarna genom att behålla slumpvis utvalda exponeringar, som annars skulle ha värdepapperiserats i den aktuella värdepapperiseringen, förutsatt att antalet potentiella värdepapperiserade exponeringar ursprungligen inte är färre än 100, eller

4. det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna genom att behålla den tranch som är i första förlustläge och om det behövs även andra trancher som har samma eller högre riskprofil än de som sålts eller överförts till investerarna, förutsatt att de trancher som behållits inte har kortare löptid än de som sålts eller överförts.

Det ekonomiska intresset mäts vid tidpunkten för värdepapperiseringen. Den metod som väljs för att beräkna det ekonomiska intresset får endast ändras under värdepapperiseringens löptid om det finns synnerliga skäl och om investerarna informeras om det.

Om det finns flera originatorer eller ursprungliga långgivare i en värdepapperisering ska respektive aktör uppfylla kravet i 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen i proportion till dennes andel av de värdepapperiserade exponeringarna.

I en återvärdepapperisering gäller kravet i 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen både värdepapperiseringen och återvärdepapperiseringen oberoende av varandra.

1 b § Ett ekonomiskt intresse har inte behållits enligt 1 a § om den behållna positionen vid någon tidpunkt under värdepapperiseringens löptid säljs eller omfattas av kreditriskskydd, korta positioner eller andra säkringar.

1 c § Kravet i 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen om att behålla ett ekonomiskt intresse gäller inte för

1. värdepapperiserade exponeringar som är exponeringar mot, eller garanterade av
  - a) en stat eller en centralbank,
  - b) en kommun, en därmed jämförlig samfällighet eller ett offentligt organ inom EES,
  - c) ett institut vars exponeringar ges riskvikt 50 procent eller lägre enligt schablonmetoden för kreditrisk, eller
  - d. en multilaterala utvecklingsbank,
2. transaktioner som grundar sig på ett klart, transparent och allmänt tillgängligt index, där de underliggande referenstillgångarna är identiska med antingen tillgångar som ingår i ett index som har stor omsättning eller med andra överlåtbara värdepapper än värdepapperiseringspositioner, eller
3. syndikerade lån, förvärvade fordringar (dock inte program för utgivning av tillgångsbaserade certifikat) eller kreditswappar om dessa instrument inte används för att strukturera eller säkra en värdepapperisering som omfattas av 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen.

1 d § Ett kreditinstitut ska innan det investerar i en värdepapperisering analysera och dokumentera information om följande:

1. Information som visar att ett ekonomiskt intresse på minst 5 procent netto behållits enligt 7 a kap. 1 § kapitaltäckningslagen.
2. Den enskilda värdepapperiseringspositionens riskegenskaper.
3. Riskegenskaper hos värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar.
4. Originatorns eller de medverkande institutens anseende och förlusthistorik vid tidigare värdepapperiseringar av samma exponeringsslag.
5. Uttalanden och information som lämnats av originatorn eller medverkande institut, eller av deras ombud eller rådgivare, om deras undersökning av de värdepapperiserade exponeringarna samt, i tillämpliga fall, om kvaliteten på säkerheterna för de värdepapperiserade exponeringarna.
6. I tillämpliga fall, vilka värderingsmetoder avseende säkerheter för de värdepapperiserade exponeringarna som tillämpas och de policyriktlinjer som originatorn eller ett medverkande institut har antagit för att garantera att värderingen är utförd av en oberoende part.

7. Alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som kan ha en väsentlig inverkan på utvecklingen för kreditinstitutets exponering i denna.

Kreditinstitutet ska omedelbart göra en ny analys om en väsentlig händelse inträffar som kan påverka risken i värdepapperiseringspositionen.

Analysen och informationen enligt denna bestämmelse ska dokumenteras och kunna redovisas för Finansinspektionen.

1 e § Ett kreditinstitut ska regelbundet utföra egna stresstester på sina värdepapperiseringspositioner. Finansiella modeller som utvecklats av ett externt kreditvärderingsinstitut eller annan extern part får användas om kreditinstitutet kan visa att det före investeringen noggrant har validerat relevanta antaganden i modellerna och att det förstår metoden, antagandena och resultatet.

1 f § För att löpande följa utvecklingen av värdepapperiseringspositionernas underliggande exponeringar ska kreditinstitutet i tillämpliga fall åtminstone följa upp

1. exponeringsslag,
2. andelen av lån som är obetalda 30, 60 respektive 90 dagar efter förfallodagen,
3. andelen fallissemang,
4. andelen förskottsbetalade lån,
5. lån som sagts upp till förtida betalning,
6. typ av säkerheter och, i de fall säkerheten utgörs av en fastighet, typ av fastighet och beläggningsgrad,
7. fördelningen av kreditbetyg eller andra mått för kreditvärdighet för de underliggande exponeringarna,
8. bransch och geografisk spridning, och
9. fördelningen av belåningsgrader i intervaller som underlättar lämpliga känslighetsanalyser.

Om de underliggande exponeringarna utgörs av värdepapperiseringspositioner ska kreditinstitutet även tillämpa första stycket för de exponeringar som de underliggande värdepapperiseringarna består av.

Kreditinstitutet ska göra en uppföljning minst en gång per år. Vid en väsentlig händelse som kan påverka risken i värdepapperiseringspositionen ska uppföljning göras omedelbart.

1 g § Medverkande institut och kreditinstitut som är originator ska tillhandahålla information som gör det möjligt för kreditinstitut som investerar i en värdepapperisering att uppfylla kraven enligt 1 d–1 f §§.

---

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2011 i fråga om 4 kap. 1 och 1 a §§ och i övrigt den 30 juni 2011.

2. Bestämmelserna i 13 kap. 8 a §, 20 kap. 1 a–1 g §§ och 48 kap. 1 a–1 g §§ ska tillämpas på värdepapperiseringar som emitteras från och med den 30 juni 2011. Samma bestämmelser ska från och med den 1 januari 2015 tillämpas på värdepapperiseringar som emitterats före den 30 juni 2011, om nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den 31 december 2014.

3. Ett institut behöver inte tillämpa 35 kap. 5 a § före den 31 december 2015 för exponeringar med underliggande tillgångar som institutet hade den 29 juni 2011.

MARTIN ANDERSSON

Camilla Edvardsson